

IV. De contrario consensu.

S. ult. Hoc amplius, ex obligationes, quae
consensu contrahuntur, contraria voluntate a
dissolvuntur. Nam si Titius & Sejus inter se
consenserint, ut fundum Tusculanum em-
ptū Sejus haberet cen-
tum aureis: deinde re nondum fecerā, id est
neque precio soluto, neque fundo tradito, pla-
cuerit inter eos, ut discederetur ab ea emptione
& venditione: invicem liberantur &c. Idem est in
conductione & loca-
tione, & in omnibus
contraetibus, qui ex
consensu descendunt,
sicut jam dictum est e.

venitios, tollitur etiam obligatio per compensationem: l. si-
non stat. &c. C. de compensat. rei interitum: l. verborum. 107.
ibi, aut cum res, &c. ff. de solut. confusionem: d. l. 107.
in fin. per violentam exactiōem. l. extet.

B. in fin. ff. quod met. cauf.

a) re scilicet adhuc inte-
grā: vel certe, omnibus qua-
facta sunt, retroactu, scru-
stitutis. l. ab emptione. ss. ff.
depact.

b) quia nihil tam natu-
rale est, quam e modo quid-
que tolli vel solvi, quo col-
ligatum est. l. nihil. 35. ff. de
R.I.

c) Prater modos in h. t. re-
sonstat. & C. de compensat. rei interitum: l. verborum. 107.
ibi, aut cum res, &c. ff. de solut. confusionem: d. l. 107.
in fin. per violentam exactiōem. l. extet.

INSTIT.

